

[Pernille Forchhammer]

ge ledige. Kommunerne kan selvfølgelig ikke skaffe de manglende uddannelses- og praktikpladser og derved befri regeringen for arbejdet, men de kan hjælpe de unge ved at forbedre kvalifikationer og ved at opstille individuelle uddannelses- og erhvervsplaner.

Jeg synes, det er værd at bemærke, at de fleste kommuner faktisk selv har besluttet, at de vil tilbyde fuldtidsbeskæftigelse, at længden af deres tilbud skal være mellem 7 og 12 måneder, at ordningen skal gælde for unge helt op til 30 år, at man vil satse på uddannelse, og at man vil have et meget tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Jeg synes, det er både flot og ambitiøst.

Desværre er lovforslag nr. L 62 ikke et forslag, som følger tidens og kommunernes udvikling. Det er et forslag med lavere og bagudrettede ambitioner, som ikke støtter den gode udvikling, som er i gang i kommunerne. Tværtimod, den udvikling, som i kommunerne er i gang med fuldtidsbeskæftigelse, stoppes eller sættes i stå.

Unge kvalifikationer og ret til naturlig plads på arbejdsmarkedet underkendes. Kommuner, som ikke har sat de unge i centrum for beskæftigelsesinitiativer, eller som har gennemført utiltalende, billige ordninger blot for at gøre noget, renvaskes med dette forslag.

Det eneste positive element i forslaget er den nye vejlednings- og planlægningsperiode. Vi synes, det er godt, at kommunerne får tid til at finde det rigtige tilbud, og det er godt, at den unge får tid og hjælp til at formulere sine fremtidsønsker. Det er et vigtigt element, men vejledningen mister sit perspektiv, hvis ikke der er reelt indhold, og det indhold er svært at få øje på, når ungdomsydelsesordningen er så snæver, som den er, og stopper brat efter 5 måneder.

Socialdemokratiets afgørende krav for at medvirke til gennemførelsen af dette forslag er ikke tilgodeset eller blot imødekommet. Vi kan derfor ikke støtte nr. L 62, men vi er meget interesseret i fortsat at forhandle om en fælles løsning til gavn for de unges placering på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet.

For os er grænsen mellem arbejdspligt og arbejdstvang meget hårfin. I Socialdemokratiet er vi tilhængere af arbejdspligten, men stærkt modstandere af arbejdstvangen. For at pligten ikke skal blive til tvang, forudsætter det nogle

vigtige rettigheder hos den unge. Der skal være stor mulighed for selv at påvirke karakteren af den rolle, det arbejde, man skal udføre i samfundet.

Det fordrer meget individuelle tilbud i forhold til både indhold og form. Det stiller også krav til uddannelses- og praktikpladser, og det fordrer respekt om de unge ud fra filosofien om, at unge i dag faktisk har meget at tilbyde samfundet. Derfor taler vi i Socialdemokratiet om gensidigt forpligtende ungdomskontrakter.

Retfærdighed hører også til blandt rettingerne. Efter vores opfattelse er det ikke retfærdigt at tvangshenviser til deltid. Det er ikke retfærdigt at henvise til bistandshjælp efter de 5 måneder, og det er ikke retfærdigt, at de unge kan sendes fra det ene sæsonarbejde til det andet, fordi beskæftigelsen ikke behøver at være af varig karakter. Forslaget giver ikke de fornødne rettigheder og ligner derfor til forveksling arbejdstvang.

Dette emne er et af Danmarks vigtigste, og vi føler, vi er forpligtet til at finde en løsning. Jeg synes, socialministeren bør roses for at have sat fokus på emnet og derigennem også medvirket til de gode initiativer, som er sat i gang i kommunerne. Men forslaget lever desværre ikke op til socialministerens egne ambitioner. Det lever heller ikke op til kommunernes ambitioner eller til de unges, til organisationernes eller til Socialdemokratiets.

Vi mener, der er brug for en mere sammenhængende og perspektivrig løsning, og derfor genfremsætter vi vores forslag om en ungdomskontrakt, så Folketinget får chance for at behandle forslaget sammen med regeringens to forslag på ungdomsbeskæftigelsesområdet.

Vi kan love socialministeren, at vi vil arbejde konstruktivt i udvalget med både lovforslaget og emnet, men vi håber, at Folketinget igen vil forkaste dette forslag.

Karen Højte Jensen (KF):

Det var lidt af en forbløffende oplevelse at lytte til fru Pernille Forchhammer. Den gode vilje er der jo ikke meget hold i, når man lytter til alle disse mærkværdige udsagn fra Socialdemokratiets ordfører.

Jeg mener modsat Socialdemokratiet, at det er et meget godt forslag, og det er jo en genfremsættelse – som fru Pernille Forchhammer også nævnte – af L 150 fra sidste samling, dog med enkelte justeringer.